

Следъ като разби легионите на горделивия римски император Константин IV Погонатъ, ювиги ханъ¹⁾ Исперихъ дигна многочислената си орда отъ блатистите равници на Онгъла — край широко разлълото се устие на Дунава, премина презъ цѣла Малка Скития²⁾ и се настани около Варненския заливъ, наPontийското море³⁾. Тукъ той издигна яки крепости, прокопа дълбоки ровове, ала не се задържа дълго край морския брѣгъ. Наоколо нѣмаше достатъчно пасища за стадата, пъкъ и морето плашеше людете му съ своите страхотни бури, съ невѣрната си дрѣмка и съ открития си небосклонъ, по който често се мѣркаха римски⁴⁾ кораби. И когато българските бойни дружини покориха едно следъ друго седемте славянски племена, които населяваха по това време Мизия⁵⁾, великиятъ ханъ Исперихъ за трети пътъ дигна своята орда и се спрѣ чакъ въ Плиска — голѣмо славянско селище наваждре въ страната, срѣдъ обширни пасища и гори.

Скоро израстна тукъ многолюденъ градъ, опасанъ съ дебели стени и

съ дълбокъ ровъ, който се извиаше далечъ наоколо. Исперихъ настани силни бойни отреди по всички по-голѣми селища въ новата си държава, зае пѫтищата, бродовете по рѣките и тѣснините по Хемусъ⁶⁾. Настяпиха спокойни дни въ Нова България. Людете на Испериха тукъ се грижеха само за конете си, за оръжията си, за своите жени и деца, ходѣха на ловъ, устройваха угощения. Покорените славяни обработваха земята и за тѣхъ, изкореняваха гори за нови пасища и ниви, строеха жилища, но трудътъ имъ не бѣше тежъкъ, защото земята бѣше плодородна и даваше всичко въ изобилие.

Настяпили бѣха спокойни дни, ала и сега често пѫти грижовни мисли помрачаваха лицето на Испериха. Спокойни дни — до кога? Отвѣдъ Хемусъ чакъ презъ морето и до безкрай се простираха предълите на могъща Византия⁷⁾. Нѣма да мине много време — може би още утре, императорътъ ще поведе на съсъдъ своята легиони, за да прогони пристигнатите. Ще устоятъ ли и тоя пътъ българските дружини срещу дългите копия и тежките щитове на

¹⁾ Великиятъ ханъ, върховниятъ заповѣдникъ. ²⁾ Добруджа. ³⁾ Черно-море. ⁴⁾ Грѣцки. ⁵⁾ Дунавската столова земя. ⁶⁾ Стара-планина. ⁷⁾ Гърция.